

Med andre ord: De, der hele livet havde været på den grønne gren, haft fuld beskæftigelse og ingen belastende sociale begivenheder, skulle have en ekstra gave i pensionistlivet. Medens de, der havde haft det hårdt med arbejdsløshed og sociale problemer, intet skulle have. Det kan man da kalde at vende solidariteten på hovedet. Det var Venstres politik i 1993. I dag er det åbenbart blevet socialdemokratisk politik. Det er ikke så underligt, at mange SiD'ere har svært ved at genkende deres eget parti. Det gælder selv den tidligere statsminister Anker Jørgensen, der bramfrit har taget afstand fra indgrebet.

Selvfølgelig er det et samfundsproblem, når udgiften til efterløn stiger så voldsomt. Men regeringen har med stor præcision vendt alle brikkerne i indgrebets puslespil forkert, så resultatet er blevet helt elendigt.

SF har fra starten meldt, at vi godt ville diskutere modregning i pensionsordninger, men vi tager klart afstand fra at gøre det på en måde, så det bliver vendt imod den nedslidte, der er pisket til at gå tidligt på efterløn.

Det er også i princippet fint at gøre efterlønnen mere fleksibel, så man kan arbejde lidt ved siden af. Men det er socialt skævt at modregne på en måde, så der er stor gevinst for den højt-lønnede, medens den lavtlønnede bliver snydt. SF deler helt LO's kritik på dette felt.

Tilsvarende er det fundamentalt forkert at forhøje a-kassekontingentet dramatisk med et ensartet kronebeløb for alle, vel vidende at 3.200 kr. om året selvfølgelig betyder langt mere for kassedamen end for den højt-lønnede direktør. Derudover går solidariteten selvfølgelig fløjten, når efterlønnen udskilles med et særligt kontingent, som de pensionsmæssigt bedst stillede ikke længere behøver at betale.

Hvordan kan det gå til, at man på hvert eneste punkt får vendt reglerne forkert? Det er ikke så underligt, at Venstre går ind for det, men hvordan i alverden kunne Socialdemokraterne hoppe på den? Forliget er simpelt hen så gennemført skævt, at man tager sig til hovedet.

Førtidspensionisterne får også deres hak i forliget. For at gøre billedet perfekt gennemføres der nemlig også nedskæringer i boligstøtten til lejerne med hovedvægten lagt på nedskæringer over for de laveste indkomster. Der er besparelser på medicintilskud, nedskæringer på folkepensionen i højskattekommuner, forringelser i bistandshjælpen for unge under 25 år og

voldsomme besparelser på uddannelsesområdet.

Især bliver der skåret hårdt på uddannelsesmulighederne for dem, der har allersværest ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Især daghøjskoler, der har vist sig at være gode adgangsveje til arbejdsmarkedet og til uddannelse for mange, der ellers har befundet sig i kanten af samfundet, udsættes for en særlig hård nedskæring i forliget. Resultatet kan let blive skolelukninger på stribe. Kvalitet er åbenbart ikke et begreb, man vil styre efter. Der skæres kun ned generelt og bevidstløst, perspektivløst og meningsløst.

På møder ude i landet har jeg hørt regeringspartierne ordførere sige, at det jo er nødvendigt at skære ned hele vejen rundt og forhøje a-kassekontingentet, når pengene ikke slår til. Men det er simpelt hen forkert, for der er jo tale om en prioritering. Nedskæringerne har sit modstykke i, at der deles gaver ud helt andre steder. Skatten sættes ned med et par milliarder kroner for de allerstørste virksomheder, der bruges flere penge på motorvejsafalt, og de største jordbesiddere får også deres julegave på et trecifret millionbeløb.

Det er åbenbart blevet socialdemokratisk politik, men så må de socialdemokratiske folketingsmedlemmer værsø gå ud og forsvare det med åben pande i stedet for at snakke om, at nedskæringerne bare var nødvendige. Det er simpelt hen for ynkeligt.

Motorvejsafalt i stedet for børnepasningsorlov, ringere efterløn og lavere selskabsskat, højere a-kassekontingent til gengæld for lavere aktiebeskatninger og lavere jordskatter er de reelle valg.

SF har i sine ændringsforslag til finansloven dokumenteret, at hvis man fjerner gaveregnen til de rigeste, så er der ingen grund til at lave brutale sociale nedskæringer; vi kan tværtimod finde plads til en modsatrettet udvikling.

For SF er det vigtigt at sikre de laveste indkomster en forbedret levestandard. Det er vigtigt at skabe adgang for flere på et mere fleksibelt arbejdsmarked i stedet for den massive understøtning af titusindvis af mennesker, som vi stadig ser. Det burde være en hovedopgave for regeringen at gøre en indsats for de hundredtusinder af mennesker, der i dag står ufrivilligt uden for arbejdsmarkedet.

For SF er det vigtigt at fordele arbejdet bedre. Vi foreslår bedre orlovsmuligheder i stedet for de forringelser, regeringen har lavet. Vi støtter